

บทละครเพลงเรื่องคำพิพากษา
พรรณศักดิ์ สุขี
สร้างบทจากนวนิยายรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์แห่งอาเซียน (ซีไรต์) ปี 2525
ของ ชาติ กอบจิตติ

ปฐมบท

ในห้องที่มืดทึบ แสงสว่างเข้าทางด้านเดียวจากบานประตู

โลงศพตั้งอยู่กลางห้อง สัปเหร่อไข่ พัก ยืนอยู่ใกล้ๆ สมทรงนั่งบนแคร่ นางกอดเข้าหันทันหลัง ซุกหน้ากับเข้า ครูใหญ่ และครู
หนุ่มๆ อีก 3 คนคือ ครูมานิต ครูกิตติ ครูปริษา ยืนอยู่ใกล้ประตู

ไข่ จะปิดฝาโลงแล้วนะ

(พักเดินช้าๆ เข้ามาคุกเข่า เกาะขอบโลง กราบลงไปทีขอบโลงนั่งอยู่

ครูใหญ่ ตัดใจเสียเถอะพักเอ๊ย

(สัปเหร่อไข่ เดินเข้าไปแตะไหล่พักอย่างนุ่มนวล เขาเงยหน้าขึ้น น้ำตาเต็มตา)

ครูใหญ่ ไม่พานางสมทรงมาไหว้ศพผู้สละขันธ์หรือ

(พักนิ่ง สัปเหร่อไข่เดินไปหาสมทรง)

ไข่ ไปไหว้ผู้สละขันธ์หน่อยไป

สมทรง (ลุกหนีไปซุกอีกมุมหนึ่งอย่างรวดเร็ว) ไม่เอา ฝึ ก ล้ว ก ล้ว

ครูใหญ่ กรรมแท้ๆ

(พักลุกขึ้น เดินไปหยุดตรงหน้าสมทรง)

พัก นาง

(สมทรงค่อยๆ เงยหน้าขึ้น)

พัก เขาจะเอาพ่อไปแล้วนะ นางไปไหว้พ่อเสียหน่อยสิ...นะ

(สมทรงจ้องหน้า พักเอื้อมมือออกไปจับตัวนางให้ลุกขึ้น พานางมาที่โลงศพ แต่ยังไม่ทันถึงดี สมทรงก็ทรุดตัวลงและกอด
พักไว้แน่น)

สมทรง ไม่เอา ฝึ ก ล้ว ก ล้ว

(ครูใหญ่ และครูสามคนมองหน้ากัน มีท่าทีอึดอัด)

พัก แบบนี้คงไม่ยอมแล้วละครับ ครู

(นั่งอยู่ครู่หนึ่ง)

ครูใหญ่ (หันไปพูดกับครูทั้งสาม) งั้นกลับกันก่อนหรือเรา (เดินไปหาพัก หยิบซองสีขาวส่งให้) เอ้า เก็บเอาไว้

(พักยกมือไหว้อย่างนอบน้อมก่อนจะรับซองนั้น)

ครูใหญ่ จะสวดก็คืนล่ะ

พัก ยังไม่รู้เลยครับ

ครูใหญ่ เอาเถอะ มีอะไรให้ช่วยกับอกนะ

พัก กราบขอบพระคุณครับ...(ทำท่าเหมือนจะพูดต่อ ครูใหญ่ตบไหล่เป็นเชิงปลอบใจ แล้วเดินออกจาก

ประตู)

ครูปริษา เดี่ยวคืนนี้จะไปฟังสวดที่วัดนะ

(พักพนมมือไหว้อีกครั้ง ครูทั้งสามเดินตามกันออกไป สัปเหร่อไข่เดินเข้ามาใกล้พัก พุดเบาๆ)

ไข่ งั้นข้าปิดละนะ

(พักพยักหน้า สัปเหร่อไขเดินเข้ามาที่โรงศพ)

ไข   อโหสิชะ ไ้ฟู อีกไม่นานเราคงได้เจอกัน

(ยกฝาโลงปิด ดอกตะปู เสียงดังก้อง พักสลัดสมทรง เข้ามานั่งคุกเข่าข้างโลง)

พัก   พ่อ

(สมทรงหนีไปอยู่อีกมุมหนึ่งของห้อง)

สมทรง   ไม่เอา ผี กลัว กลัว

(เสียงดอกตะปูดังก้องต่อไป ไฟค่อยๆ มีดลง เสียงดนตรีค่อยๆ ดังขึ้น ไฟค่อยๆ สว่างขึ้นอีกครั้งเฉพาะที่พักและสัปเหร่อไข เขาทั้งสองกำลังแบกโลงศพ พักอยู่หน้า แสงและบรรยากาศดูเหนือจริง)

Fak   พาพ่อไปสู่ป่าช้า

ลูกชายเดินนำหน้า

ให้พ่อชี้หลัง

สัปเหร่อร้องทำย

อยากให้พ่อนอนสบาย

ไม่ต้องห่วงหา

ไม่ต้องอาลัย

ทุกสิ่งที่พ่อทิ้งไว้

(เสียงพระสวด)

Musical play " The Judgement"

written by Pansak Sukee

Based on 1982 S.E.A. Write Award novel "The Judgement"

by Chat Kobjit

Overture

Khai Time to close the lit now.

Principal Let him go. He's gone for good now, Fak.

Principal Won't you bring Songsong to say goodbye to her husband?

Khai Come. Say a little goodbye to your husband.

Somsong No. No ghost. No. No.

Principal This is unhelpful.

Fak Somsong.

Fak They are taking your husband away for good. Won't you say goodbye to him?

Somsong No. No ghost. No. No

Fak This is going to be useless, Principal.

Principal Shall we get back to school then? Here. Take this.

Principal How many days would you hold the funeral?

Fak Don't know, sir.

Principal Well, tell me if you need any help.

Fak Thank you so much, sir. I...

Preecha I'll see you at the monastery tonight.

Khai Well, time to close the lit now I guess.

Khai Fu, forgive me for what I have done to you. We will meet again soon.

Fak Dad.

Somsong No. No ghost. No. No

Fak Taking dad to the cemetery,
Son is walking ahead,
Father on his back.
caretaker following behind.
Take a full rest, father
No more worry.
No more sorry,
For what you've left behind.